

Handwritten text in a medieval script, likely Gothic or similar, covering the entire page. The text is arranged in two columns, with the left column being significantly faded and partially obscured by the book's binding. The right column contains more legible text, featuring several large, decorated initials in red ink. The paper is aged and shows signs of wear, including stains and discoloration.

Communicata
in decem

M-s. 1297

an f.

R

2197.6

F. A. v. Maxß
1831 oho

30
ΕΝΚΩΜΙΟΝ ΤΩΝ

ΜΕΛΙΣΣΩΝ ΕΙΣ ΑΝΔΡΑΣ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥΣ, ΕΥΡΑΙ-
δύτάτους, Ακαδημίας λυκορέης διδασκάλους πωυδαυοτάτους,
παιδύτάς έώρ ειλάττες, ηύ) σιβωτάτους εις σημεϊον
εγγνωμοσώνης γραφθέρ.

ENCOMION APVM

Ad viros sapientissimos, & do-
CTISSIMOS, ACADEMIAE VI-
tebergensis professores uigilantissimos, praeces-
ptores suos amantissimos, & colendis-
simos gratitudinis ergo
scriptum.

Autore

M. ARNOLDO BIERSTEDIO
Gardelebenfi,

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Χρησός άπους νοεί χησόν, ποιέ τε τά χησά,

εργάζει χησός χησά τά έργα βροτός.

Αχησον κηφλώ νοεί, ποιεί ηύ) άχησα,

Αχησθ ποιεί έργα άχησα βροτός.

οϊδε φίλόρ χ' ο άνήρ χησός μέλι, οϊδε, φίλησε,

ηύ) καλά οϊδε καλός, βλαπτικα οϊδε βλακός.

Vuitebergæ excudebat

Laurentius Schuenck.

1562.

Dedits: a sapientiss: viro D. M. Sebastiano Libmatus

ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ,

ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣ, ΣΟΦΙΑΣ ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΩΣ

καλλινικωτάτοις ἀνδράσιμ, τῆς Ἀθηναίων Ἀκαδημίας

πολυκλείτου διδασκάλοις πισοτάτοις, παιδουταῖς

ἑῶν εὐτάτοις καὶ σιβωτάτοις,

εἰ πρότημ.

Νοῦς ὁ θεῶ χαρεῖς εἰωοῦν φίλθ, βροτοῦ εἰς,
χρῆμ' εὐγνωμοσύνη φίλτατόν ὄσι θεῶ.

ὅτι δικλῶ ὁ θεὸς νέμεται νοῦ ἄυτοῦ ἀτέρπῶ,

Ἀνδρώπου κάρφει δῶμ' ἀχαρίσου ὄλομ.

ἔωοῖν δέδοται πρώτη κλῆσῆ ἑοῦ εἰώω,

ὅτι θεὸς νίκη, ἐλπίς, ἔρρισμα, βίθ.

ἔργασκουσιμ ἔπει ἔργον γλυκορόμ δ' τοκεῦσιμ

μητήρ ἢ, δὲ πατήρ ὡς μέλι εἰσὶ γόνθ.

Δούλοισιμ καὶ ἔπει ἰορῆς δειλοῖσι σιῶνθ,

τυχᾶς τρέπουσιμ ῥήματι ὅτι θεοῦ.

Ἀρχουσιμ, πατήρ, τε φίλοις καὶ πολλὰ δίδουσιμ

ἔκ καθαράς δίδοται ἔργα τὰ ταῦτα φρενός.

ἔωοῦν εἶδη ἀρετῶν, τε κακῶ, λίπε κλῆσῆς,

ὡς εὐλέωσι καλόμ καὶ μισέωσι κακόμ.

Ἀπρονδός γ' ὄφειες γνωσός πόλεμθ πελικάνου,

ἔις γε ΛΟΓΟΝ ἄτανᾶς μύιδθ εἰδθ ἀκρῆς.

ἠίλιθ ραθειοῖο τύθ λαμπρός του Ἰησον,

γλυ οὐτθ λάμπρη, τὴν φρένα ἄυτοῦ εἰμῆς.

Ἄρδεα, ἄσβειθ, μάγνης, λέπρη, κροκόδειλθ,

πταίσματθ ἀνθρώποισ εἶδεια καλᾶ βροτοῖς.

τὸ σκλεῶμα, κύκνθ, καλοῦ Νόαχ τε κίβωτθ

ἔνθ ἔνθ χορίφ εἰσὶ σιῶνι τύθ.

ὁ κλῆς

ERVDITIONE,
PRVDENTIA, SAPIENTIA,
AC FIDE PRAESTANTISSIMIS VIRIS,
Vuitebergenſis Academiae celeberrimae
profefſoribus fideliffimis, praeceto-
ribus ſuis amantiſſimis &
colendiſſimis.

S. D.

Mens Deo gratioſa beneuolo eſt grata, & homini,
Opus gratitudo gratiſſimum eſt.
Quia poena Deus afficit animum ipſe ingratum,
Hominis in nihilum redigit familiam ingrati totam.
Gratitudo debetur prima Creatori ſuo beneuolo,
Quia Deus (noſtra) uictoria, ſpes, propugnaculum, uita,
Senio contabeſcentibus poſtea (hoc) opus gratum ſenibus,
Mater enim & pater ut mel ſunt filio.
Miniſtris poſtea ſanctae miſeris Sionis,
Animas (quia) nutriunt uerbo Dei.
Magiſtratu, patriae, amicis, & bene de nobis meritis
Syncero haec officia debentur animo.
Sapiens ſimulachra uirtutum & uitiorum propoſuit Creator,
Ut (homines) amplectantur bonum, & fugiant malum.
Irreconciliabile Serpentis notum bellum & Pelicani,
In VERBVM Satanæ odij imago ſummi.
Sol ſancti imago ſplendidus Ieſu,
Hic terram irradiat, ille uero mentem meam.
Ardea, calx, magnes, lepra, Crocodilus
Peccati hominibus ſunt ſimulachra pulchra mortalibus.
Tabernaculum, cygnus, pi Noe quoque arca,
Foetus in xpo ſunt Eccleſiae imago.

A ij

Creator

Ο κτιστής εὐρεῖν ἐθέλει δυνάμεις, φύσιν ἰσός,
μηδὲ σοφὸς θνητοῖς πλάσει πάρεργα θεός.

Psal: 102. Ως λέγει ὡς τῷ ἀνοουθήσει νεότης ἀετοῖο,

Deut: 32. Ως πώλους ἀετὸς σιωκαλεῖ εἰς γειμαχίῳ.

Psal: 42. Ὡς ἔλαφον ποταμῶν κεκμηκὼς εὐχεῖτ' ἀπόντα,
οὕτω ἡ ψυχὴ ἠδὲ χάρισμα θεοῦ.

Ἐἰς ἔργον πνεύμα σαλομῶν ὁ κελεύει ἄεργον,
μηρμηξ ἔργάζειν δείκνῃ ὁ μικρὸς ὄνομα.

Νήπιοι εἰς σίτιον κορακῶν δυνάμιρ λαλέουσι
τάλλοντες ζαθεοῦ ἔργα πατρῶα θεῶ.

Ῥήματα μαρτυρεῖ κτιστῶν τὸν κτίσματ' ἐκείνα,
Ἐκκορυφῆν ἐθέλειν, εἶδεα ὅτι καλὰ.

Σπουδαῶν μουσῶν ἀντὰρ ἐμῆς ἢ νωτὶ μελιωῶν
κωτίλλαι βίοτον, μικρὰ τὰ ἔργα μιμῆ.

Μικρῶν ἄπλους ζῶον, γὰρ ἐμοῦ δυνάμει μέγα ἔργον,
ὅτι μέγιστον ἄπλους χεῖρ' ἐτέλησε μικρὸς.

ἔργον καὶ ἡμῶν τὸ μέγα, δυνάμεις ὅτι μικρὰ,
Ευγνώμον ῥυτίποι ἢ θέλημα φίλον.

Ἀγριον ἄλλ' ἀγρικὸν μουσῆν νωτὶ φέρει ἔργον
Δακτυλὸν κερδίσω ἢ χάρισμα θεοῦ.

Ἀνδράσι τούτο θύει καδαρῶ θυμῶ παναρίσιοις
Σώζουσιρ, μεγάλης καλὰ λύκαια χολῆς.

Παιδομάθαις ἀμέλητα φέρει τὰ χεῖματα ἡμῶν,
Ἀμφαγαπῶσι βροτοὶ νήπιον ἄσμα σοφοί.

Ἡμεῖς οἱ ἄποδες, σμῖνός γὰρ τούτο λύκειον,
Ποίσεις μέλιτον δόξα μόνῃ δὲ θεοῦ.

Ἰσός τὸν τούτον σμῖνὸν θεία χάρι Δουθῆς
ρίψεν, κόσμησεν, μοῦνον ἔσωσε θεός.

Χρισσοειδῆς αἰεὶ ποίησεν τούτο μελάγχθωρ,
καὶ πονοδῆ μεγάλη ἀνδρῆς ἄριστοι δμῶς.

Παῦλε.

Creator scrutari uult (animantium) *suā meae*, naturā sanctus,
Non enim sapiens hominibus opera uana finxit Deus,
Sicut dicit: ut reflorescit aquilæ senectus,
Ut pullos aquila conuocat ad certamen,
Ut ceruus fluuium lassus desiderat absentem,
Sic anima (expectat) dulce leuamen Dei.
Ad opus se accingere Salomon instigat pigrum,
Formica laborare ut doceat parua asinum.
Infantes ad cibum coruorum naturam recinunt
Extendentes sancti opera paterna Dei.
Dicta testantur Creatorem creaturas illa
Animo alto expendi uelle, quia illustria sunt simulachra.
Sedularum Musa autem mea nunc apum
Describit uitam, parua opera imitari enititur.
Paruum quidem apis animal, meis autem uiribus difficile os
Quia maximum apis perficit opus parua. (nus
Opus etsi nobis difficile, quia exiguæ uires,
Grata tamen semper uoluntas placet.
Agreste sed inculta Musa nunc offert opus
Ostendens gratum suum animum.
Viris hoc consecrat sincero animo præstantissimis
Qui administrant celebris docta lycæa scholæ.
Præceptoribus neglecta opera dedicat uobis,
Excipiunt homines (enim) iuuenile carmen docti.
Vos enim apes, aluearium hæc Academia,
Mellificium (uestrum) gloria uerò sola Dei.
Diuinus hoc aluearium diuina gratia Lutherus
Purgauit, ornauit, solus seruauit Deus.
Christicola semper hoc fecit Melanthon,
Et magna diligentia uiri optimi simul.

A iij

Paule

παῦλε λόγῳ, κύθισός τε θυμός σοί χριστῷ εβκρη,
σοὶ λαὸς σμῶός τ' ὅσι θεοῖο φίλῳ.
καὶ ἀρεταί ἴδιον χριστῷ βουλῆ τὸ νόημα,
ἄλλους μὴ μωμῆς, εἰλτατα ἀλλὰ μιμῆς.
ἔργον κηφῶες θεῖον μισέουσιν ἄσργοι
οἱ μωμῶσι πόνον μηδὲ μιμοῦσι πονῶ.
σὺ δὲ μέγας βουλῆ, μείζων σοφίη, τε μέγιστῳ
γράμμασιν, ὅτι θεῷ ῥῆμα ἄδεις καθαρώς.
κρέλλιε ἐνώπιον ἀνθῳ σὺ τίθεις τὸ φιλίππου,
λουθῆρ κόσμησέρ τ' ἡδὲ εἰλκσε πατήρ.
σταυροφόρῳ ἡδὲ διδασκαλίῳ σώζεις πατρός ἀγνῶ,
παιδόντοιο τίθεις γράμματα καλὰ φίλου.
εβραϊκῶν θεοῦ ἔπειθ' γλώσσῳ σὺ μυλωθρῆ
παιδέυεις, ταύτη γὰρ κύθισός τε θυμῳ.
τέκνον τῷ πατρὸς χαριῆρ πομπράνου ὁμοιον
χρησμάς τῷ ἰδίῳ ὑδάτι θεῖας ἄγεις.
οἱ δὲ δικαιοῶλογοι θεῖον κοσμεῖτε δίκαιον,
ἐννοίῳν κοινῶν ἔσε κύρηκες ἀγνοί.
ἀνθους οἱ ἰσροὶ καὶ ἡμεῖς ἔσε κρατίσου,
μυξῆτε αουδῆ πάντα κραύσα σοφῆ.
σοὶ ἐνὶ μὲν μορφῆ, ἐπέωρ ἐνὶ δὲ φρένες ἐσθλαῖ,
ἀινδεμάρ, ἡὶ εἰλῆς μὲν καλὰ, ἀιχρὰ μισῆς
ἰωάχαιμε δικαιοσῶνῳ εἰλείη σὺ μέγιστῳ
ἡύγνῳις γνῆσθ, ἡύγνῳις ἀρετῆ.
κρακόβι ἄς τέρπεις, πείθεις πανάρισε διδάσκεις,
χεύωρ τῆ γλυκορῶ ῥῆμα γλύκισον ὀπί.
σινθεεῖρ γνοῖς τὰ δέοντα ἔχεις δάναμῖρ τε λέγουσῶν,
μελωπομλῆν δῶκσν δῶρα τὰ θεῖα φρεσίρ.
τῆς σὺ δικαιοσῶνῳ ἰσρὸν εἰλείη εἰλ ἰωνά,
εἰνωῶς τῶν παθῶ χεῖλεσι δῶκε φύσις.

βινσῆμιε

- D. Paule uerbum cythisus & tymus tibi Christi Ebere, EBERVS
 Tibi aluearium populus est Dei gratum.
 Et colis Christi consilio propria pascua,
 Non alios carpis, optima imitari eniteris.
 Opus fuci diuinum (tuum) oderunt ignaui,
 Qui carpunt laborem sed non imitantur tuum.
- D. tu (Maior) magnus consilio, maior sapientia, maximus MAIOR.
 Scriptis, quia Dei uerbum purè explicas.
- D. Crelli fidelis florem (scil. locos communes) proponis Phi CRELLIVS.
 Lutherus ornauit quos & amauit pater. (lippi,
- M. Cruciger atq; doctrinam patris conseruas puram, CRUCIGER.
 Præceptoris proponis scripta pulchra chari.
- M. Ebraicam diuini uerbi linguam tu Mollere MOLLERVS.
 Doces, hæc (tuus) Cythisus & tymus.
- M. fili (tu) patris chare Pomerani similiter BUGENHA.
 Oracula proprium ad fontem diuina ducis.
- Iure consulti (uos) diuinum ornatis ius,
Εννίωρ κοινῶρ estis precones sacri.
 Floris (iusticiæ) Sacerdotes uos estis optimi,
 Elicitis diligentia optima quæque cauta.
- Mente uales, iuncta est facundis gratia dictis LINDEMAN.
 D. Lindemanne, uirtutem amas, turpia odio prosequeris. NVS.
- D. Ioachime (à Peust) iusticiam amas clarissime, IOACHIMVS
 Nobilis es stemmate, nobilis quoq; uirtute. A PEVST.
- D. Cracoui mones, doces, delectas uir præstantissime CRACOVIVS
 Fundens suauis dulcia uerba uoce.
- D. Sneideuein scis quæ oportet scire, & ea eloqui potes, SNEIDE.
 Melpomene ornauit diuinis donis (tuam) mentem. VVEIN.
- D. tu iusticiæ templum colis chare Iona, IONAS.
 Beneuola eloquentiam (tuis) labris concessit natura.
- D. Vinsemi

Βινσέμει γλυκεράϊ κόσμησάμ σου φρένα μουσαι,
Δωρόρ χ' ἤερατὼ ἐν φρεσὶ θῆκε μέγα.
Βίκτός δ' ἠδάμαιε ζῶσεν δώροισι μεγάλοισι,
καρπὸς τοῖ γλυκερῶ ὄβρι πόνοιο μέγας.

Ἰατροὶ ἄνθρωπ' εὐρεῖρ δυνάμεις δὲ νοεῖπ,
Ἰατρῶν ἡμῖν ἄνθεα βίβλα σοφῶν.
Βένδιε σὸσ' αἰουδῆ, σοφίη γνώση γέρον ἀγνέ,
τέρπερ' ὅς ποιμνῶν σου ὀμιλία ὄλω.

Πεῦκέρ σε ζῶσεν, κόσμησεν πότνι' Αθλίη,
Ἀμφὶ δὲ οἱ χάριτες χύσεα δῶρα θέσαν.

καὶ σου καλλίκομοι ἄνθεασι φύσιν σέφορ ἔρα
Εὐαχία, τέχνη γνώσ' ἀσόφοισι σοφοῖς.

φαρμάκω ἡυαχέωρ καλῶ ἔρμαννε μέγισε,
σὺ κακὰ ἐκτάμνες φάρμακα καλὰ δίδως.

γράμματ' ὑμεῖς τίθετε αἰουδαῖς μεγάλασι γλύκισα,
τῶν ἀπόδωρ αἰουδῆ ἔργα μιμουῦτες ἀκρᾶ.

Βινσέμει γνωμάς ἀνδρῶν χεύεις σὺ Αχάωρ,
ἠδίσλω ἔδρα γλώσσα γέροντ' ὄπα.

οὐρανὸν εἰς λαμπρόν σὺ Σεβασίανέ τε πέτασθα
Παιδεύεις θυμοῦς, ἀστρά νόησεν, ὀδὸρ.

σὺ ματῆαι Σεβασιάνα πλάσσεις νεότητα

ὡς βαίνωσι νόω δώματα θεῖα ἔω.

πέτρε τίθηε τέχνῳ δ' οὐῶναι δέξασθα ἄρισε

τῆ γλώσση χένωρ ξήματα καλὰ φίληε

ζῶσε θεός, κόσμησε φύσιν δώροισι μεγάλοισι.

παθῶ σοι τε φύσις, νῆμεν, ἔδωκε καλῶν.

σὺ ἔσρωμ' εὐρεῖς ψυχῆς δυνάμεις, μετέωρα,

γράμματα παγγλυκερῶ οἶδας Ἀριστοτέλους.

σὺ ὁ μέγας πίσει, μείζωρ δώροισι, μέγιστ' ὄ

ἄσματ', παιδόντων μείζονα δῶρα σέβωρ.

D. Vinsemi dulces ornarunt tuam mentem Musæ, Pitho tibi eloquentiam ipsa concessit grata.	VVINSHE. F.
D. Victor te natura cinxit donis ingentibus, Et fructus grati est tui laboris magnus.	VICTOR.
Medici florum indagare naturas uerò (uos) scitis, Medicorum uobis libri flores doctorum.	FENDIUS.
Fendi D. tua diligentia, sapientia nota uenerande senex, Delectas qui gregem tuo colloquio totum.	
D. Peucere te cinxit, & ornauit ueneranda Minerva, Aptarunt tibi Gratia aurea dona.	PEVCERVS.
Et tuam pulchricomæ floribus naturam coronarunt Horæ Felicitate curandi, doctrina notus indoctis & doctis.	
Pharmaco felix salubri D. Hermanne celebris Tu mala abstergis, pharmaca salubria reddis.	HERMAN- NVS.
Literas uos proponitis fide magna dulcissimas Apum diligentia imitantes opera summa.	
D. Vinssemi scripta moralia poetarum proponis Græcorum, Dulcissimam fundit lingua senis uocem.	VINSHE- MIVS S.
Cœlum ad splendidum tu M. Sebastiane subuolare Doces animos, astra nosti, & uiam eorum.	SEBAS.
Tu Matthee M. (Blochinger) Sebastiano præformas iuuenis Ut scandant mente ædes cœlestes sua. (tutem,	BLOCH;
Petre M. (Vincenti) proponis artem dandi & accipiendi cha Lingua fundens uerba utilia dulci. (rissime,	VINCEN:
Cinxit Deus & ornauit naturam (tuam) magnis dotibus, Eloquentiam tibi natura donauit, & attribuit pulchram.	
Tu M. Esrome scrutaris animæ potentias, & cœli meteora, Scripta dulcissimi nosti Aristotelis.	ESROM:
Tu (Maior) magnus fide, maior (ingenij) donis, maximus Carmine, præceptorum maiora dona decantans.	P. MAIOR.
	B Eusebi

Ευσέβι' ἐνωσέοντα θεὸν συ σέβκ, τε διδάσκεις
πάγχιλα βουγιλίου ἠδὲ νασῶν ᾠέπη.
Σὺ ἀλβουτε σοφοῖο τίθης τοπωκὸν κικουρῶν
τοῦτ' ἄνθ' ἔθις τῆ νεότητ' ἀφίλον.
Ευρεῖας γαίης γραμμαῖς σὺ βαρβολόμαιε
ουρανοῦ ἠδ' αἰας κέσρα ἀλήθη ἔπει.
Ἔργα σοφοὶ ἡμῶν πέλεται ἀλλοῖα μὲν ἀνδρῖς
ἔρ τὸ τέλ' ἡμῶν ἰδοῖα θεοῖο μόνου.
Παγγλύκοροι μέλιτ' ποίησιρ μηδὲ μέλισσας
ἀείπει, ἰρῶ ἡμῶν πάνχιλα ἔργα θεῶ.
βλάπην κηφύως βλακικοὶ αἰεὶ οἱ ἐθέλουσιρ
κλέπτοντες βλαβουρῶ τῶ μῆλι ἠδ' ὑ νόῳ.
βλαπτικὰ βλάπτοντες βλαβουρῶ σπείρουσι μέλισσας
τῶ σόματ', βλακιδὲς βλαπτικὰ οἶδε βλακός.
τούτοισιρ παράσημα κόραξ προῖελεπτον ἔσοργ'
ἔυγνώμων ἡμῶν ἀλλὰ πέλαργ' αἰεὶ.
ἀκαμάτοις σε θεὸν νωίρ κίσιλῶ ἐγὼ εὐχαῖς
ἔισκαλέω, ἡὸν, πνεῦμα, θεὸν ὁ ᾧ ἕνα.
φῶτα ποῖο λόγου ἰσορῶν ζαθεοῖο φνλαπτε,
ὦ λαὸν σῶτορ σῶζε σὺ χριστὲ πόρ.
οὔτας καὶ σῶζου ἔυαπλαχνε χριστὲ μέλισσας
σμῖλῶν πατρῶη ἠδὲ φύλαπτε χάρι.
σοὶ γλύπην, τέκει, παρακλείτω, σοὶ ἐνὶ θείῳ
ἀκαματορ πέλεται ἡματα πάντα κλέτ'.

ἡμῶν ἐξοχῆ, καὶ σωφροσῶν σωπικῶς

ὁ ἀνορῶν βαρσεῖθ' ἡ γαρδελεβιεύς.

M. Eusebi beneuolum Deum tui colis, atq; tradis
Dulcissima Virgilij atq; Nafonis poemata.
M. tu Alberte sapientis (Leinmeiger) proponis τὸ πικρὸν Cicea
Hunc florem proponis iuuentuti charum. (ronis
M. latae terrae demonstrationes tu Bartholomæe (Schon
Cœli & terrae dimensiones certas ostendis. (born)
Opera sapientes uestra sunt diuersa uiri,
Vnus autem finis, sola gloria Dei.
Dulcissimæ mellificium uos apes nequaquam
Relinquitte, sancto opera (uestra) charissima Deo.
Nocere fuci ignaui student
Suffurantes malo mel dulce (alterius) animo.
Noxia noxiõ seminant apes lædentes
Ore, noxius noxia nouit ignauus. (fucus)
His (fucis) insigne Coruus conspicuum
Grata uobis (apibus) sed insigne sit Ciconia.
Indefessis autem nunc te Deum creatorem precibus
Inuoco, (te) Filium, Spiritum, te Deum unum.
Lucem tui diuini sacram uerbi foue,
Ah populum saluator saluum fac tu Christe tuum.
Has & conserua misericors Christe apes,
Aueolum (hoc) paterna quoq; foue clementia.
Tibi patri, filio, paracleto, tibi uni numini
Aeterna est omni tempore gloria.

V. excell: & sapientia

addict:

M. Arnoldus Bierstedius
Gardelebiensis.

B ij ENCO

ΕΝΚΩΜΙΟΝ

ΤΩΝ ΜΕΛΙΣΣΩΝ.

Εκ θεῶ ἀρχώμεθα, θεῶ λήτων ἐν αὐτῶ,
Αρχὴ ἡμετέρη, ἡγὴ τέλει ὄσι θεός.
Αρχόμενοι πάντων κλισίων ὑμνεύομεν ὄντων,
Παύομενοι σωτῆς ὑσατόν ὄσι τέλει.
τοιοκτίσις, λαός, παῖδες, κτήσις, γῆν ἔσμεν,
ἡμῶν ὁ κλισίη, ἡμεῖς ἔργα σεῦ.
Αστροφόρος σύστημα πόλου θαυμαστόν ἐσθλόν
Αζόμενοι κλισίων ἐυνοέουσα τάχυν.
ἡλιος μεγαρόν λαμπρὸς μετρώει δ' μέγιστον,
ποιεῖ εἶς τὸ θεῶν, χεῖμα τ' ἀπώσαν, ἔτθ.
Νυκτὸρὶν φύεται, γηράσκει ἡδὲ σελιών
πίνουσ' ἡλὶς ὄζεμέουσα βέλκιν.
Γαῖα ὀφθαλμοῦν χεῖναι καρποῦς πολὺ πλάτθ
ἡλίου ἔργα πάντα δίδωσι νέα,
θαυμασίην ζώων δάμαριν ἡγὴ ἀταύομεν ὄντων
ευνοῦντες τ' ἔμμεναι ἐυνοέουσα νόον.
τὰ χαλωσόμενα θνητοῖς καλὰ εἶδεα θῆκεν,
εἶδεα τῶν ἀρετῶν εἶδεα τῶν τε κακῶν.
τηροκόμοι γῆν πῆρσι δίδουσιμ θρεπῆν ἀέλαστοι,
εἰκὼν καλλίστης ἡυσέβειας ἀκρά.
συζυγίης δεσμούς καθαράς σώζουσι βιβαῖους,
μοιχοῦς κτείνουσιμ σοῖσιμ ὄνουξιν κακοῦς.
Μελίχιος χεῖναι γλυκῶς φίλα ἄσματ' ἀκδῶν,
κωτίλλαι γλυκῶς ἄσμα γλύκισον ὄσι.

Σίωις

ENCOMIUM

APVM.

A Deo incipiamus, Deum quiescamus in ipsum,
Principium nostrum, & finis est Deus.
Exordiētes omniū Creatorē celebramus existentīū,
Cessantes saluator (noster) ultimus est finis.
Huius creatura, populus, filij, possessio, genus su-
Noster ille creator, nos opera ipsius, (mus,
Astrigeri systema poli admiramur pulchrum
Agnoscentes statim creatorem sapientem.
Sol domum splendidus permeat amplissimam,
Describit uer, æstatē, hyemē, autumnū, annum.
Nocturna crescit, ac decrescit Luna
Imbibens & remouens Solis radios.
Terra debitos protrudit fructus abundans,
Solis adminiculo omnia germinat noua.
Stupendam animantium naturam admiramur uis-
Agnoscentes sapientem mentem. (uentium
Aemulanda hominibus pulchra simulachra propo-
Simulachra uirtutum & uitiorum. (suis,
Senes fouentes parentibus *Septimæ* referunt Ciconiæ,
Imago (quod) optimæ pietatis præclara.
Coniugij uincula immaculati seruant firma,
Mœchos transfodiunt suis unguibus turpes.
Amabilis fundit suauiter chara modulamina luscis-
Modulatur suauis dulcē cantilenā uoce. (nia,
B iij Anseres

Anseres custodias nocturnas agunt strepentes,
 Et delectatur pavo execranda superbia.
 Imago ingritudinis coccyx matricida est,
 Et uentrem perfodit matris uipera suæ.
 Nec coruus pullos alit proprios ἄσοργος,
 Sitim rore (pulli) restinguunt, excremento fa:
 Arguit parua Deum sapientem apes, (mem sedant.
 Animal paruum commoda multa præstat.
 Dona diuina Deus agnoscentem amat conseruatq;
 Inseruiunt enim gloriæ dona diuina gratæ.
 Huius ego describã naturã animalis multũ laudati,
 Vt hominum sententia est cõmunis doctorum.
 Græci nominant (apes) sapientes ἀνθηδόνες uiri
 Quia in estate floribus gratis iucunda uescuntur.
 Ipsi & illas sapienter nominant latini μέλισσας,
 Verno tempore enim mellificant.
 Sapientes uiri apes nominant latini,
 Solis enim sine pedibus (cum nascuntur) intuen:
 Insectis parua omnib. apis melior, (tur lucem charã.
 Hominibus præstat opera multa mortalibus.
 Fingunt (apes) mel dulcissimum arte summa,
 Magna sapientia corpori inest paruo.
 Vincula seruant benè constitutæ politiæ firma,
 Vtilitati communi semper student. (munia,
 Est labor cõmunis, cibus, fructus (omnia) noua cõ:
 Possessio, domus cõmunis, cõmunia omnia noua.
 Paruo sunt corpore, sed magna dote natura (illas) or
 Relinquunt parue opera inculpata hñibus. (nauit,
 Ad

Πῶς ἔργον ἀπείδουσι νέοι χησὸν ἅ οἱ ἔτοῖμοι
ἔν νομῇ ἄθλουσιν τοῖσι πόνοισι φίλη.
Ανθῶν ἐκ πάντων γλυκωτάτα κηλὶ ἀξύνονται,
Αὐτὰρ λείπουσιν ἀβλαβῆ ἄνθη αἰεὶ.
Ἡκουσὶ ἴδιον μεγαρὸν φωνᾶσι μέγιστα,
καὶ ἐπὶ τῷ ἀουδῶν χάσμα ἔχουσι μέγαν.
Μὴ γλυκωτὰ βρωσὶν μαλακοῖς σομάτεσσιν ἔδουσι,
Ἀλλὰ δὲ εἰς πρῶτον δῶμα φέρουσι πόνον.
Ἀρξῶσσι πᾶσαι σίτιόν τε δίδωσι γέρουσιν,
Ἀπρασίῳ ἔργου οἱ νοέουσι φίλον.
Τοὺς πολυδαδαλέους μετέπειτα δόμους ποιεούσιν,
ὧς μὴ μιμῆται θνητὸς ὁμοίον ἀκρόε.
Κήρινα πρῶτα ὁμῶς πύχουσιν δώματα πᾶσαι
οἰκοῦς μὲν σκληροῦς ἔργου ἀρίστῃ ἔδ.
Χρῦσεα κηλὶ τὰ ἐπει μῆλιτ' ἐργάζουσιν ὁμοίως
τίκτουσὶ μαλακῶ πολλὰ τὰ τέκνα πόνῳ.
Ανθηδῶν τίκτει ἀνθηδῶν ἀναξὶ κηλὶ ἀνακταῖ,
Σώζουσὶ ζωῆς ἀξίαν ἰοθλαρ ἔδ.
Γενέστωσιν πορὶ θαυμασῆς σῶφρων φυσιγνώμων
βουλῇ τῷ ἄλλων ζῆματα ταῦτα γράφει.
Σκώλυκας τίκτουσι μακροῦς μητρὲς γὰρ ἀμβροφες.
τῶν οὐρὰν μακροῦς, ζωῶν τε, ἰχνεῖ ἄτορ.
Ουρανὸς ὅτι φύσει ἀπόδωρ ὑγρὸς φίλῳ ἐσί,
Σώματ' αἰ γίγνονται πολλὰ τὰ τέκνα μικρῶ.
Κορίω ἐν μαλακῶ κέινται, φαλοῦς ἔχει ὥα
ὧς, ἃ δίδωσι χόνα φαλὸν ὀφειλόμην.
Ἡπόλις οὐδεμὴν πέλεται τοῦ νοσφί ἀπυγῶ,
οὐδεμὴν στρατὶκ τοῦ ἄτορ ἐσί νόμον.
μηδεμὴν

Ad opus properant iuuenes utile promptæ,
In pascuis certant labore iucundissimo gratis?
Ex floribus omnibus dulcissima eliciunt
Sed tamen flores relinquentes semper illæfos.
Redeunt ad proprium stabulum strepunt maximè,
Et gratia laboris maxima læticia perfunduntur,
Non dulcem cibum tenero ore deglutiunt.
Sed primum domum collectū humorem reportant.
Inualidis omnes senibus committunt cibum
Vtilitatem laboris qui nouerunt grati.
Artificiosas postea ædes extruunt,
Vt imitari simile homo non possit.
Cæreas primum unà erigunt domos,
Sedes firmas optimi sui operis.
Aureum & postea mel distribuunt simili diligentia
Procreantes facili copiosum examen labore.
Apis gignit apem, regem autem (apum) generat rex,
Seruantes uite debitum gradū suæ. (turæ Aristo:)
De generatione admiranda (harū) sapiens scrutator na:
Autoritate præ alijs pollens, talia monumētis prodit.
Vermes gignunt prælongos matres sed tamē informes,
Cauda longa, corporeq; sed sine pedibus.
Cælum cum humidum quod naturæ apum conducit)
Corpore protrudunt copiosum foetum paruo.
Χορῆ in molli cubant, pullos fouent oua
Vt, quæ tempore protrudunt foetum debitum.
Ciuitas nulla (ut) administrari potest sine gubernatore,
Vt nullus exercitus sine lege duci potest.

C

Nullus

μηδεμικ ποιμνή η ἄτορ τῶι ποιμένῳ ἐοθλῶν,
κυρίου οὐδὲρ ἄτορ μήποτε δῶμά λινῶ.
Σώφρονες ἐνωῦντας αἱ ἔχουσι μέλισσαι ἄτωγούς,
Αἰανορ ἠδ' ἄρεθρόρ τ' εἰς βασιλεύς ὁ πέλα.
βουλῆ κτίζουσιρ βασιλῆα τὸρ οὕποτε κλούζω,
ορ κόσμησε φύσις σώμαλ, μορφῆ ὁμῶς.
τὸρ σέφανορ, σκῆπῆρορ, παράβημα τ', καὶ βασίλειαν
ἠδὲ φέρουσι νόμῳ πάντα ἄποινα σοφῶ.
καὶ πᾶσαι αὐτὸρ γινώσκουσιρ τὸρ ἄνακτα,
Δόξαν ὀφειλομένην ἠὶ νέμουσι ἐῶ.
ἔρ νοῦσιρ καλᾶσ τε νέοιο τίθεισιρ ἐφετμάς,
μικτκρίζεοθα ὅσι τὸ πῆμα κακόρ.
κέντρορ ἔχει βασιλεύς, βλάβη καὶ μήποτε αὐτόρ,
μηδε δίκλῳ νέμεται δειλῶ ἄρισῳ ἄναξ.
τὸρ ποίνῳ πῆλῶρ φέρεται αὐτὰς μέγα πικράρ,
ἔκπεμπτωρ ψυχῶν εἰς αἶδαο πνλας.
Σώζουσιρ εἰλακῆ ἐοθλῶρ βασιλῆα μεγίστη,
καὶ πότε βαίνουσιρ τ' εἰς θανάτοιο ἕδωρ.
ἔκ κυψῆς καὶ ἔαρ πέπῆ αὐτὸρ μελιζέσης
ἀπῆορμῶ σκληρῶν σῶμα τὸ γαῖαν ἐοῦ.
πᾶσαι αἱ αἰουδῆ μεγάλη καὶ τόπτε πέτοντ)
τό λυγρόρ ἐν κερδίαυς ἄγκῳ ἔχουσαι ἐῶρ.
Αἰψα ἀνίσεισιρ φαδαροῖς αὐτὸρ πῆρῶγεσιρ,
καὶ ὑπό τῶρ βασιλῆι σῶμα τίθεισιρ μικρόρ.
Δῶμα τὸ πῆν πασῶρ ἄλλῶρ καὶ ἔχει πανάρισορ.
ἔσάτω ἐν μεγαρῶ μοῦῳ ὁ ναῖα ἄναξ.
βουλῆ ἐν μέσῃ λαμπρῶς βιοτύει ὁ μοῦῳ,
τοῦς ἀκάκους εἰλέει, καὶ μισεῖ ἠὶ κακούς.

ἩΕΛΙ

Nullus ut grex absq̃ Pastore fideli,
Vt sine domino nulla familia esse potest.
Sapientes (sic) consilio pollentes creant apes duces,
Nigrum ac rubrum, sic tamen unus ut sit rex.
Consilio creant regem, non sorte,
Quem ornauit natura, forma & statura simul.
Coronam, sceptrum, insignia, regnum
Tradunt, at lege hæc omnia regalia cōmittunt sapi
(Postea) omnes ipsum regem agnoscunt, (enti.
Debitum (regi) semper exhibent honorem suo.
Penetralibus cordis noui (regis) insculpunt leges,
Ipsum illudere est grande nefas.
Aculeo armatus est rex, lædit autem minimè,
Non fontem præstans ille rex poena afficit.
Sons quidem ad supplicium trahitur, sed amaram
Fflans uitam ad Plutonis portam.
Circumuallunt custodia beneuolum regem maxima,
Et cum ipso simul occumbere paratæ.
Ex alueario & si quando rex delapsus mel fluente
Allidens duræ corpus terræ suum.
Omnes occupatæ tunc circumuolitant
Magnum animo abscondentes mœrorem suo.
Statim (autem) subeunt teneris ipsum alis,
Regi tenerum corpus subiiciunt. (ut surgere possit)
Domum præ alijs tenet præstantissimam,
Vltimo in conclauis solus habitat.
Aula (sed) in media (quoq̃) regum ipse solus uersatur,
Probos amat, improbos odio prosequitur.

C ij Sol

Ἡέλιος πόντον τάχιστα βάνει ποτε λαμπρός,
Σπουδαίως ποιμνῶν πᾶσαν ἀριθμῆϊ ἔης.
Πᾶσας γὰρ νοεῖ, πρόβαθ' ὡς πισὸς σεὰ ποιμνῶν,
καὶ πάντων νοεῖ ἀγλαὰ δώματ' ἄναξ.
καὶ μία μὴ ἦξῃ ἐροτᾶ λαῶν τὸν ἄγωγόν
μῶνιδ' ἔχωρ θυμῶν, τότε κελεύει ἔλεον.
Ἡμδρίνοισι ζατῆ ἀυπλῶν ἐνὶ τοῖσι τόποισι
Ὁ κρᾶζει ποιῶν σου τὸ θέλημα βίβ.
Μοῦνον τὸν χ' ἕνα αἰ βασιλῆα ἔχουσι μέλισσαι,
Ὡς μοῦνῃ ποιμνὶ οὕτω ἄναξ ὁ μόνος.
Ὅν πολυκοιρανὴν ἀγαθὴ εἶς κύριος ἔσω,
οὕτω καὶ πέλεται ἡ βασίλειά μιν.
Ἡ πολυκοιρανὴ καὶ ἡ μοιραρχία ἐσί,
κύριος μὴ πέλεται, εἶς φίλος ὄσι ἄναξ.
εἰ δ' ἄναξ ἀυτῶν λύση σεὰ θνητὰ τὰ γῆα,
πέθουσιρ θάνατον τὸν κατὰ θυμὸν ἔδ.
εὐπίστον κρᾶδία καδαρᾶ φιλείουσιρ ἄνακτα,
τὸν μισέουσι ἄνακτ' ἢ ἄπιστον ἔδ.
τῶν ψυχῶν καὶ ἐκρ σῶφρων ἔπη ὁ ἀπωγεύς,
πᾶσας ὁμῶς τὸ μέγα πέθουσι ἔχουσι μῆας.
οὐ ἐργάζουσιρ, μελιποίουσιρ μὴ οὐ ἀυταί,
κρήματα ταῖς πᾶσιρ πάντ' ἀμέλητα πέλει.
Ἡ καὶ τῆ μεγάλης θαλάσσης πρὸ σώμα πέτονται,
Ὡς ἀυταῖς θάνατος πολλάκι λίμνος ἄγδ.
Ὅταν γὰρ ζωὸς πέταται ἑσπέρη, μέγα πᾶσαι
ἀπθοντα βασιλῆ' ἐρ νοεοῦντα ἐοῦ.
ἀλλὰ καὶ καὶ ὅταν τὰ σεῶν φίλα ἔργα τέλησαν,
ἐρ κῆται ὁ ἄναξ, ποιεῖ ὡς ὁ ἀγός.

Ἡ κροδοί

pagella hinc sequens postea
nah.

Longæuæ multorum opinione sunt apes,
Superant uita animalia maxima sua.
Quando humoribus ipsæ redundant propter faustas
Vitæ obseruant optimum modum longæ. (συζυγίας.
Omne humidum uitæ sustentat spiritum gratissimum,
Et calidum uitam conseruat suam.
Lychnum nutrit purum oleum,
Humidum autem uitam habens animal conseruat.
Non uocem ædunt hominis more ipsæ,
Non enim molli apes præditæ pulmone parua.
Sed sub corde amplam habent fistulam
Quam tenuis membrana sapienter cingit.
Aëre in puro teneras alas remigio agitant,
Aëris fit tunc impulsus subtilis.
Ut sonum excitat aliquem utricularius
Utrem manibus suis sæpe comprimens.
Corpus sic molle alis suis coarctant,
Ut sic aërem impellant purum.
Tinnitu duri delectantur ferri,
Redeunt celeriter ad stabula speciosa.
Cibum & potum ualdè dulcem appetunt,
Mentes afficiunt ut semper delicijs earum.
Appetitu mollium herbarū, & florū dulcium arripiunt
Lingua ad amarum nauseant parua. (tur.
Odor seruat incolume gratus apum corpus,
Et malus (odor) statim mollia corpora inficit.
His prodest aqua fluens maximè animalibus,
Aqua enim lauant corpora tenera sua.

C iij . Ipsis

Αυτοῖς καὶ χρεῖας βιότῳ γλυκέες σύκοι εἰσίη,
καὶ κύβισθ' πέλεται τοῖς σωμασιν φίλῳ.

Δείρινον, ἄνθ' ἰόν, θύμῳ, μήκωρ, ῥόδον αὐτοῖς
εἰσί, νομὴ μήλας ἤματα πάντα φίλη.

Μαρτυρεῖ δὲ Πλίνιῳ κατὰ ἤματα πωσαράκοντα
μηδὲ φάγειν αὐτάς, μήποτε ἠδὲ πίνειν.

καὶ λέγεται δὲ ἄνις σώφρων μὲν τοῦτο γλυκῶσα
ἀργῶ ἀρκτούρου τοῖ ἐπιπελομύς.

Ἡελίῳ βαίνει δὲ κριόν λαμπρὸς τάχῃ ἵπποις,
εἰς φίλας ἠκασίη φάτνας ἀρίστας ἑῶν.

ταῖς σοφίησι πόνους ἰδίους μεγάλας νέμουσι,
χρήματ' ὀφειλόμην ὡς γὰρ πελώσιμ' ἑῶν.

Ὅτι τίνες σόμασιν φαθαροῖς ἄνθη τὰ φέροντι,
μύξουσι τένεες τὸ γλυκὺ αἴψα μέλι.

Κηροποιῶσι τίνες, μοιρῇ καλὰ δώματα τεύχαι,
ἢ πρὸς ἀλλήλους ἠδὲ νικῶσι πόνω.

Μοιρῶ φυλάσσουσι μετέωρα τὰ οὐρανοῦ ἑσθλά,
ὄμβρους, τοῦς ὑετοῦς συζυγίας καὶ ὁμῶς.

Αὐτῶν μὲν θυλδρὸς διαπαύει χημάτων ὄλυμθῳ,
λείπωσι μὲν ἑῶν χεῦσεα ἔργα τάχῃ.

Εργάζουσι νέοι γυνητῶν τὰς κατ' ἐφετμάς,
ἔργον γυνηταὶ ἠδὲ νέμουσι νεῶν.

Αἱ καθαρῶσι τίνες μὲν ὑλῶν τεχνῇ σοφίη τε
ὡς μωμῶν τε μίμῃ οὐ δάναται ὁ βροτῶς.

τεύχουσι μεγαρὸν πρῶτον βασιλῆῳ ἀρίστον
ἀμει δόμου κήροις τεύχαι πολλὰ καλοῖς

πλάθουσι μετέπειτα μικρῶν σιῶ δώματα φαῶν,
ἰσησὶν τάξαι δώματα πάντα σοφῇ.

Αντρά

Sol celeribus (equis) quando immergitur mari
Studiose gregem omnem numerat suum.
Omnes enim nouit, oues suas ut fidelis pastor,
Nouitque omnium speciosas habitationes rex.
Et si una reuersa non fuerit gregis (huius) ducem inter:
Animo inflammatus, & illam iubet adduci. (rogat
Diurnis quaerit illam (dux) in locis,
Strepitum edit, suae fungens officio uitae.
Vna tantum summa gubernacula administrat apes,
Sicut unus grex, sic unus est rex.
Multorum dominium non prodest, unus sit dominus,
Sic & ipsae monarchiam colunt.
Si multi nec unus, tantum gubernacula tenet
Dominum nullum agnoscunt, unus est fidelis rex.
Si aliquando rex ipsarum membra mortalia soluerit,
Ex animo suo mortem lugent.
Fidelem sincero animo prosequuntur regem,
Odio autem aduersus infidelem inflammantur.
Animam si sapiens euouerit dux
Omnes in magnum conijciuntur moerorem apes.
Nullos labores sustinent, neque mollificant,
Omnia opera neglecta iacent.
Voce magna miseræ circa cadauer uolitant,
Ut saepe ipsae propter mortem (ducis) extinguantur.
Si uero incolumis rex, magna caterua stipatus, omnes
(Summa cura) cingunt sapientem suum regem.
Caeterae quando sua chara onera pertulerunt,
Domi manet rex, ut dominus inspector laborum

μακρόβιοι καλῶν βουλῆς πολλαῖσι μέλισσαι
τῶ βρατέεσι βίῳ ζωῶν μέγιστα ἔου.
Ὅτι καὶ ποτόρῳ γλυκορῳ πολὺ αὐταὶ ἔχουσιν
σώζεσιν βιότου πάγκαλα μετρά μακροῦ.
πᾶν νοτόρῳ βιότου ἀνέχει τὸ πνεῦμα κρᾶτισον,
καὶ θερμόν ψυχῶν πλὴν ἐπιτηρεῖ ἔης.
τὸν λυχνόν καθαρόν τρέφεται καλόν τὸ ἔλαον,
τῆσόν δ' τρέφεται ζωὸν ἔχον τὸ βίον.
μὴ ἢ χῶ ποῖσσι βροτοῦ ἢ θῶ κτλ αὐταί,
μὴ μαλακόν τ' ἀποδῆς πνεύμορ ἔχουσι μικροί.
αὐτὰρ ὑπὸ κρᾶδίνης εὐρυῶν τὸν ἔχουσι σύριγγα
ἢν πορέχει ἀπάλη δέξῃς ἅπαντα σοφῶς.
αἰθέρι ἐν λαμπρῶ πῆρυγᾶ φάθαρ ἄρ κινέουσιν,
αἰθέρῳ ἄρ γίνεται τότε κίνησις ἀκροῦ.
ὣς ἢ χῶ λείπει ἄδωρ τίνα γαστροῖσι δῶ
γαστέρα ταῖς χροσίμ πολλαίσι σῆσι θλίβωρ.
σῶμα ποιήζουσιν μαλακόν χ' οὕτω πῆρυγέσιν,
αἰθέρα αἰ πάσα τὸν κινέουσι καλόν.
τῶ κωδωνίσμῳ σκληροῦ χαίρουσι σιδήρῳ,
ἤκουσαι τάχισιν δώματα καλὰ πόσιν.
τὸν βίοτον, πῶσιν μέγα ἀμφαγαπῶσι γλυκεῖαν
φρῆσιν φίλουσιν αἰὶ πάντα γλύκιστα ἔωρ.
τὰς βοτανὰς φαθαράς, καὶ ἄνθεα κρᾶσι εἰλοῦσιν
αὐτὰρ τῆ γλώσῃ πικρὰ μισοῦσι μικρὰ.
ὄσμη ἢ σώζει καλὴ τῶ σῶμα μελισσῶν,
ἢ δὲ κακὴ ὀλέει σώματα καλὰ τάχυν.
τούτοις ὠφελείη ὕδωρ τὸ ῥέον μέγα ζωοῖς,
ἰδαὶ νιπῶσιν σῶματα μικρὰ ἔωρ.

αὐτοῖς

Ipsis & gratus cibus dulces ficus sunt,
Et cythisus illarum ori arridet.
Lilium, uiola, thymus, papauer, rosa ipsis
Sunt pascua apibus omni tempore grata.
Testatur & Plinius per dies quadraginta
Nullo appetitu & edendi & bibendi illas affici.
Testatur uir ille sapiens hoc fieri
Prætardo arcturo exoriente.
Sol (quando) arietem splendidus ingreditur equis,
Ad grata redeunt præsepia, optima.
Prudentia labores proprios magna distribuunt,
Operibus debitis quando finem imposuere suis.
Quia quædam ore molli flores baiulant,
Eliciunt statim dulce quædam mel.
Mellificant quædam, pars pulchra domicilia extruit,
Semper inuicem certant labore.
Pars obseruat meteora cœli fausta,
Imbres, pluuias, syzygiasq; planetarum.
Ne turbulentum perturbet opus (inceptum) cœlum,
Ne statim ab opere aureo desistere cogantur.
Iuuenes labores ad parentum impulsus perferunt,
Parentes dulces (intus) distribuunt.
Quædam materiam reddunt puram sapientia, & arte,
Sic ut imitari nec carpere possit homo.
Extruunt domum regis primò optimam,
Domum cereis muniunt pulchram mænij.
Effingunt deinde paruorum ædificia pullorum
Figuntur ordine omnes ædes sapienti,

Antris

Αντὶ δὲ οἴκοι ὑπὸ ἡλίου ὑπὸ σελήνης αὐτὰ ἔχουσι
Δώματα τῶν πάντων εἰσὶ τὰ δαιδάλεα.
Αὐτῶν ὡς ἔργον μύων ἡλίου ὕδατος, οὕτω
Παῦς μουσῶν ἡμῶν ῥήματα πλεῖα γράφει.

Νῦν κλειῶ πλῆκτῶ παύου ἀγρίῳ μου ἀοίδειον,
οὐδεὶς γὰρ εὐρεῖν κτίσματα πάντα νοεῖ.
Σώματα δὲ δάμαμιρ λῶσιω ἰδίῳιο γινώσκει·
ὅς ἔκκορῆυφείη λῶσα τὰ ζωὰ ἀκρῶς;
πολλὰ σοφοὶ γράψαν ψυχῆς πορὶ θνητῶ οἱ ἄνδρες
τῆς πορὶ δαμάμιως πολλὰ γράφουσι σοφοί.

Νῦν ὀνομάζουσιν ἔνεμον, φλογὰ, ἐνπλέχεια,
καὶ πορὶ τοῦ ἔργου ποικίλα γνῶμη ἐνός.
πολλοὶ μῆρμικῶ, κώνωπῶ, τεπίγῶ ἄνδρες
τῶν ἡδῶν δάμαμιρ ἄσμαζα κάλω ἀκρῶς.

μουσῶν ἡμῶν ἀγρίῳ ἐρατῶ ζηλοῖ τὸ ὅμοιον
λαπύσκῳ τῶν ἔπει νῆπια ἔργα ἐοῦ.

μουσα θεοῦ μεγάλου τὰ κτίσματα δαύματα ψάλλει,
κωτίλλει γλώσση ῥήματα σμικρὰ νεῖ.
Δόξα θεῷ γλυπέρι, τέκει, ἡλίου πνεύμαζι ἱρῶ.
κινέομαι χάριτῳ, ζωμῶν, οὐ ἔσμεν ἀεὶ.

ΤΕΛΟΣ.

Antris duobus infra & supra ædificia ornantur
Et sic ædificia artificiosè formata,
Ipsarum ut (hoc) ultimum opus, sic
Cessat Musa nostra plura uerba facere.

Nunc Clio plectro agresti mea desine canere,
Nullus enim creaturas omnes potest scrutari,
Corporis quis potentiam proprij optimam nouit?
Quis irrepere in naturas præstantium animalium potest?
Multa sapientes cecinere de anima hominis uiri (testes)
Huius de natura multa scriptis ostendere docti.
Nunc (illam) nominant spiritum, (nunc) flammam,
De uno sententia uaria opere. (Ἐπιτέχεια)
Multi formicæ, culicis, cicadæ poëtæ
Descripserunt naturam carmine dulci summam.
Musa nostra indocta simile effingere enititur
Relinquens carmine iuuenilia opera sua.
Musa Dei magnifici opera stupenda celebrat
Garrit lingua non multa uerba iuuenili.
Gloria Deo Patri, Filio & Spiritui sancto,
Cuius gratia semper mouemur, uiuimus, & sumus!

FINIS.

153028

AB: 153028

ULB Halle

3

003 486 044

86

[Faint, mostly illegible handwritten text in a medieval script, likely Gothic or similar. The page shows signs of age, including staining and wear. Several red initials and underlines are visible.]

ΕΝΚΩΜΙΟΝ ΤΩΝ

ΜΕΛΙΣΣΩΝ ΕΙΣ ΑΝΔΡΑΣ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥΣ, ἙΥΠΑΙ-
δουτάτους, Ακαδημίασ λυκορέκς διδασκάλους σπουδαιοτάτους,
παιδουτάσ ἑώρ ειλτάτσε, καὶ σεβωτάτους εἰς σημεῖον
εὐγνωμοσύνης γραφθέν.

ENCOMION APVM

Ad viros sapientissimos, & do-
ctissimos, ACADEMIAE VI-
tebergensis professores uigilantissimos, praeces-
ptores suos amantissimos, & colendis-
simos gratitudinis ergo
scriptum.

Autore

M. ARNOLDO BIERSTEDIO
Gardelebenfi,

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Χρησός ἀπὸυς νοέει χησόν, ποιῆ τε τὰ χησά,
εργάζει χησός χησά τὰ ἔργα βροτός.
Αχησον κηφῶν νοέει, ποιῆ καὶ ἄχησα,
αχησὸν ποιῆ ἔργα ἄχησα βροτός.
οἶδε φίλόν χ' ὁ ἀνὴρ χησός μέλι, οἶδε, φίλησε,
καὶ καλὰ οἶδε καλός, βλαπτικὰ οἶδε βλακός.

Vuitebergæ excudebat
Laurentius Schuenck.

1562.

Dedits: a sapientiss: uiru D. M. Sebastiano libratu

